

Autokrosový závodník Petr Turek obstál i v silnější kubatuře Smůla v posledním závodě ho připravila o další evropský titul

Po roční přestávce se do závodního seriálu vrátil Petr Turek – dvojnásobný mistr Evropy z let 2005 a 2006 v kubatuře autokrosových speciálů do 1600 cm³. I přes úvodní skromné ambice tohoto sedmatřicetiletého závodníka, plynoucí především z jeho přestupu do vyšší třídy – kubatury čtyřlitrů, aspiroval Petr Turek až do posledního závodu na vítězství v celém seriálu soutěží. Bohužel sportovní smůla a technické problémy v derbiéře ve francouzském Saint Igny znamenaly, že se z evropského titulu nakonec těší jeho největší soupeř – Němec Bernd Stubbe, který v celkovém součtu získal o tři body více.

Původní myšlenka radotínského rodáka byla před sezonou odjet nejnepříjemnější počet závodů a pokusit se skončit do osmého místa v evropském mistrovství. „Hlavním cílem bylo naučit auto závodit. Nové auto, prostředí, závodníci, nové zkušenosti, zda auto bude konkurenceschopné, zda vydrží po technické stránce. To všechno byly pro můj tým neznámé výzvy, a proto jsme si cíle nastavili vysoko. Navíc jsem v autě rok neseděl a na nějaké testování nebyl absolutně čas,“ sděluje původní plány do sezóny 2008 Petr Turek. Ke všemu ještě dva dny před odjezdem na první závod sezony do Portugalska zjistil, že má závažný problém s motorem a rozhodoval se, jestli vůbec pojedje. Zkoušet

roslov Hošek, třetí Rosmallen. Stubbe dojel až pátý, a to zatím rozhodlo o průběžném pořadí. Další závod se jel v německém See- low. Trio českých jezdců v konečném pořadí Turek, Hošek a Štětina připravilo německým fanouškům nepříjemné překvapení. Domácí favorit Stubbe pro poruchu nedojel.

Nejprestižnější a nejlépe obsazený závod sezóny se pravidelně jezdí v Nové Pace. Vítězství si vybojoval Bartoš před Stubbem a Englem. Petr Turek dojel na čtvrtém místě, což byl opět skvělý výsledek společně s tím, že vítězství zůstalo v ČR. Na dalším závodě v Matschenbergu se projevil slabiny Petrova auta a po dvou prasklých poloosách a kardance odjel bez bodů. Pořadí v cíli bylo Stubbe, Bartoš a Engel. Turkovi hrálo do karet, že se slabá místa ukázala na jednom závodě, který se naštěstí jako nejhorší výsledek na konci seriálu škrtá. V dalším závodě ve slovenském Lučenci se po divokém průběhu Petr vrátil na stupně vítězů, vítězstvím před Bartošem a domácím Sýkorou. Šestý závod v Nyirádu přinesl bezproblémový průběh a umístění na druhém místě za Stubbem před třetím Englem. Další týden se jelo opět doma, v Přerově. To je trať, která Petrovi vůbec nevyhovuje,

bylo hodně vysoko nad plán, a navíc měl obrovskou možnost, po titulech v kubatuře do 1600 cm³, hned na první pokus získat titul i v čtyřlitrerch. „Stavilo mi jedině, v jednom ze zbývajících dvou závodů dojet před



Petr Turek na vítězném stupni v Přerově

Stubbem. V Maggioře jsem hned po startu finále dostal ránu na kolo a s přetrženým řízením jsem byl rád za druhé místo v cíli. Vyhrál, jak jinak, Stubbe, třetí byl Rosmallen,“ říká Turek a pokračuje: „V posledním závodě ve Francii v Saint Igny se nám letos poprvé, ale v tu nejnevhodnější chvíli, tj. po druhém měřáku, porouchal motor a já nemohl nastoupit do prvního rozjíždějí, od které se odvíjí celý průběh závodu. Takže o titulu bylo v podstatě rozhodnuto.“ Turek sice postoupil do finále, kde ale startoval až z poslední řady, odkud to dál než na páté místo nedotáhl. Vyhrál Stubbe před Bartošem, což znamenalo i jeho posun na první místo v celkovém pořadí. Konečné 2. místo je i tak pro Petra Turka výsledek z říše snů a potvrdilo i správnost koncepce auta s menším obsahem, které je mnohem lehčí a obratnější než auto s turbo nebo čtyřlitrerovými motory. Jen pro zajímavost, Stubbe jel na koncepčně stejném autě a v podstatě jediný, kdo dokázal vyhrát s velkým autem, byl Petr Bartoš v Nové Pace. O zbytek vítězství se „rozdělili“ Stubbe a Turek. „Už teď je mi jasné, že v příští sezóně přibudou podobná auta, protože jsme ukázali, jakou cestou se také dá jít. Myslím, že obhájit tento výsledek bude velmi těžké. Letošní zkušenost však ukázala co zlepšovat, v čem auto přes zimu zdokonalit a co do něj zapracovat,“ říká Petr Turek, vicemistr Evropy v autokrosově v kubatuře do 4000 cm³. -mk-



foto: archiv Turek

Vicemistr Evropy pro rok 2008 v akci

úplně nové auto skoro tři tisíce kilometrů od Prahy byl velký risk, který nakonec Petrovi vyšel. K všeobecnému úžasnému úspěchu v Foz Coa na druhém místě za Stubbem a před legendárním Jaroslavem Hoškem. Druhý závod se jel za týden v nedaleké Murce a bylo z toho opět druhé místo za Stubbem, třetí byl Nizozemec Rosmallen.

Vítězství ve třetím závodě v lotyšské Bausce katapultovalo Petra mezi největší favority a překvapení evropského seriálu. Výsledky z Bausky posunuly Petra na první místo v průběžném pořadí. Druhý dojel Ja-

roslav Hošek, třetí Rosmallen. Stubbe dojel až pátý, a to zatím rozhodlo o průběžném pořadí. Další závod se jel v německém See- low. Trio českých jezdců v konečném pořadí Turek, Hošek a Štětina připravilo německým fanouškům nepříjemné překvapení. Domácí favorit Stubbe pro poruchu nedojel.

Vstup do dlouhodobé soutěže se Buldokům vydařil Cíl pro letošní sezónu je jasný: postoupit!

Po loňské, pro florbalové družstvo radotínských Buldoků ne příliš vydařené sezóně, ovlivněné především neúspěšnou snahou o postup, se tým s novými posilami začal začátkem července připravovat na aktuální sezónu. Cíl a priority zůstaly stejné – postoupit o soutěž výš.

Nové složení vyzkoušeli Buldoci poprvé na začátku července na mezinárodním turnaji Slovak Open v Bratislavě, kde se tým reprezentující radotínské Gymnázium Oty Pavla prezentoval velice slušným herním projevem. Přesto se našly i problematické okolnosti výkonu. O nich řekl NP 16 pětadvacetiletý Ondřej Karnet, bývalý kapitán a zakladatel oddílu: „Problém nám dělala především psychika, jelikož jsme ve dvou zápasech ztratili vedení v posledních sekundách utkání a museli jsme se spokojit pouze s dělbou bodů za remízu. Tato skutečnost nás nakonec stála postup za skupiny.“

Na oddílovém soustředění, které se letos uskutečnilo v Okříškách u Třebíče, se Buldoci hlavně zaměřili na nácvik zlepšeného přechodu do útoku a na zvýšení produktivity v koncovce, která byla bídna především na bratislavském turnaji. Výsledky soustředění a novou taktiku tým vyzkoušel ve dvou přípravných utkáních, která s přehledem vyhrál. Stinnou stránkou je fakt, že Buldoci přišli o gólmána Luboše Jindřicha, který si přetřhl kolenní vazy a sezóna pro něj nejspíše skončila dříve, než začala.

Pravidelné tréninky radotínským florbalistům začaly začátkem září v nové hale

v Braníku. Šestého září se tým vypravil na poslední kontrolní turnaj do Davle. Zde obsadil v silné konkurenci nadějně druhé místo, což signalizovalo slušnou připravenost na dlouhodobou soutěž.

Ligu Buldoci zahájili s velkým očekáváním 28. září ve sportovní hale na pražské Děkanec. Kvalitní příprava a předchozí nadějně výkony se prokázaly i při vstupu do soutěže. Soupeřům radotínští florbalisté

Buldoci opět rozjeli útočnou směr s konečným výsledkem 11:2. Druhý soupeř SK Termi- IBK na turnaj nedorazil, a později se odhlásil i ze soutěže, což znamená, že florbalisté z šestnáctky brali body za kontumaci.

V pořadí třetí turnaj hraný poslední říjnový víkend v hale v Kunraticích očekávali Buldoci s obavami. Důvod přibližuje opět Karnet: „První čtyři kola k nám byl los příznivý a na tomto turnaji jsme se měli konečně setkat s těžšími soupeři a porovnat si tak reálnou výkonnost se špičkovou soutěží.“ První zápas proti FBC Rippers Praha dotáhli Buldoci do vítězného konce, ale o výsledek se strachovali až do závěrečného hvizdu rozhodčího. K průběhu dramatu Buldok Karnet: „Po soupeřově snížení minutu před koncem na 3:2 nastalo pro nás na palubovce doslova peklo. Vypadalo to, jako by měl soupeř na hřišti více hráčů a všude byl dříve. Naše obrana se však vyznamenala a vše zažehkala.“ Druhý zápas proti Sokolu Rudná byl očekávan rovněž s napětím, jelikož soupeř se v předchozích utkáních prezentoval nepřilíh pohlednou hrou s velkým množstvím faulů. Zápas pro Buldoky nezačal šťastně a záhy prohrávali 0:1. Na konci první třetiny se radotínským florbalistům podařilo vyrovnat a v další fázi zápasu převzít průběh hry zcela do svých otěží a dotáhnout ho do vítězného konce 5:1. Hattrickem se na výhře podílel Tomáš Prokop, člen první útočné řady. Dá se říct, že v úvodu soutěže se daří celému prvnímu útku ve složení Ondřej Karnet (9 branek a 8 asistencí), Tomáš Košulič (4 branky a 4 asistence) a Tomáš Prokop (8 branek a 4 asistence), který dohromady nastřádal již 37 kanadských bodů. „Musíme doufat, že nám aktuální forma vydrží co nejdéle a podaří se splnit postupový cíl,“ říká závěrem ofenzivní hráč Karnet.

Jediné, co zatím Buldokům schází, jsou fanoušci, kterých na florbal všeobecně moc nechodí. Proto i prostřednictvím tohoto článku zvou hráči týmu Buldok na některý z následujících turnajů.

Blíže informace: www.fbkradotin.net

foto: GOP



Útočná hrozba Buldoků - Ondřej Karnet

řáděně nadělili a odjeli s plným počtem bodů a skórem 19:2. Ve druhém soutěžním turnaji konaném ve Štěrboholích tým z Prahy 16 nastoupil proti družstvu Pallotaurit B.

V Radotíně tentokrát slavily softballistky

Radotínský softballový oddíl má letos za sebou v mnohém převratnou sezónu. Do soutěží se zapojilo hned šest týmů, které nastupovaly k svým zápasům s různými ambicemi. Zatímco u ligově oštěřených mužů se každoročně očekává útok na medailové umístění, u žen jako prvotního nováčka se čekalo, jak obstojí v soubojích s českou softballovou špičkou. A jak to nakonec vše dopadlo?

Mužský A tým, mistr republiky z roku 2006, se musel poprat s absencí dlouholetého kouče Pavla Prachaře a s odchodem kvalitního hráče základní sestavy Zdeňka Mateřanky, jenž se odstěhoval do Opavy. Obě záležitosti se pravděpodobně na výkonech týmu projeví. Društvo během soutěže vedli zkušenější hráči Jindřich Majer a Pavel Hlinka, a i když se s novou situací nakonec vyrovnali celkem důstojně, radotínský klub se poprvé po šesti letech neprobojoval do semifinále ligy a skončil nakonec pátý.

Ještě těžší úlohu měly letos ženy. Poprvé v historii klubu hrály 1. ligu a hlavním cílem bylo se v ní udržet, což není vůbec snadné. Naopak, velmi častým jevem v těchto špičkových soutěžích je, že postoupivší družstvo skončí v lize poslední a vrací se obvykle do druhé ligy. Radotínské ženy skončily sice po základní části rovněž na posledním místě, v dramatických play-off však nakonec po-

razily nejen předposlední Čechii Praha, ale v další sérii i Přírodní vědy (oboje shodně 3:1 na utkání - pozn. red.) a skončily na velmi slušném 6. místě.

„Vzhledem k tomu, že jsme neměli téměř celou sezónu vlastní hřiště, které bylo v rekonstrukci, lze určitě tyto výsledky považovat za velmi dobré,“ říká předseda Radotínského SK Rostislav Hrych.

Pro úplnost, obě „běčka“, tedy jak mužů tak i žen, skončila shodně na 2. místě ve svých soutěžích – obě hrály pražský přebor. Kadeti skončili na druhém až třetím místě a juniorky páté.

Události sezóny však v letošním roce nebyly ani tak výsledky, jako spíš historické přebudování hřiště. Po loňských úpravách povrchu (zatrávnění a zavlažování - pozn. red.) se letos podařilo díky grantu realizovat to nejdůležitější – umělé osvětlení. Něco, co zpočátku vypadalo jako utopie, se podařilo díky podpoře Magistrátu hl. m. Prahy, radotínských radnic, sponzorům a svépomoci hráčů a funkcionářů softballového oddílu dotáhnout do konce. Dnes hřiště v ulici U Starého stadionu svými parametry odpovídá nejvyšším nárokům jak na domácí, tak i na mezinárodní soutěže. Oddíl má navíc další plány – vybudovat klubovnu, opravit ploty a pálkářské klece, prostě pořádek je co vylepšovat.

-kh- a PP

Zlato kam se podíváš

Zatímco pro školáky znamená podzim návrat do školních lavic, pro judisty je to návrat na zápasnickou tatami. Po prázdninách se i díky lokálnímu periodikům objevilo na tréninku na Zbraslavi mnoho nových nadějí, což je pro judo všeobecně potěšující zpráva. Budí motivaci při prvních krocích novým adeptům na tatami další významné úspěchy jejich zkušenějších kamarádů.

Oštěřené harcovníky záhy po prázdninách čekal vrchol sezóny. Jako předehra k němu sloužila Velká cena města Louny, kde se v nejlepších formě ukázaly Legová, Moudrá a Pleskačová. Na stříbro dosáhli Vít Šmejkal a Šárka Holubová a na třetí stupínek to dotáhli Lego, Pergner a Málková. Generálkou se stal také přebor Prahy, který vyhrály Šárka Holubová a Štěpánka Moudrá, Natálie Kropíková a Lukášem Hudečkem skončili druzí.

Do zbraslavské judistické kroniky se zlatým písmem zapíše datum 18. října 2008. Mladší a starší žákyně vyjely dobytí hanáckou metropolí Olomouc, která hostila mistrovství republiky. Zatímco mladší žačky Dorota Flejberková, Natálie Kropíková a starší žákyně Tereza Legová vyhrály shodně po jednom zápase a skončily na 5. místě, respektive 9. místě, i díky trestuhodnému výpadku rozhodčích. Ostatní oddílově kolegyne však držely zbraslavskou vlajku vysokou.

Mladší žákyně Šárka Holubová se stala po čtyřech porážkách ve váze 32 kg přebornicí republiky, její sousedka Štěpánka Moudrá ve váze do 52 kg si připsala tři skalpy a stanula taktéž na nejvyšším stupni. Obě závodnice předvedly řadu vyspělých technik, krásných hodů i držení. Pokud má

Český svaz juda adresář všech mistrů republiky, pak Fuchsové ulici na Zbraslavi patří už čtyři zářezy - vedle obou letošních mistrů republiky zde bydlí ještě oba Šárčini starší sourozenci, rovněž mistři republiky.

Ale ani chlapecká část oddílu juda se nenechala zahanbit. Junior Jan Zikeš se vypravil na mezinárodní turnaj do Lipska



Novopečené mistryně republiky se svým trenérem

a doplnil zlaté vářiny o bronzovou medaili, kterou vyválčil na německé půdě v konkurenci borců z mnoha evropských států. Na dalších republikových a mezinárodních úspěších se už pilně pracuje.

Václav Holub, Pavel Nekvapil a Eliška Holubová

Orientační běh dvojic již posedmé

Opět po roce – a již posedmé v historii – se příznivci běhu, bloudění s mapou a busolou v přírodě sešli v sobotu 4. října u radotínského kina na již tradičním orientačním závodě dvojic.

Na startu se sešlo celkem patnáct dvojic, z toho hodně známých tváří z minulých ročníků, z čehož měli velkou radost především organizátoři z radotínského základní školy. Bylo tak vidět, že se školní „orienták“ líbí a mnozí mu zůstávají věrni i přes jiné akce, které se v tento den také konaly.

Sobotní ráno se pravděpodobně nikomu

třeba chtěli zkrátit cestu, je snadno minuli. Ten, kdo chtěl uspět, musel nalézt všechna stanoviště, kterých bylo celkem patnáct. Na nich měly děti například správně překreslit geometrické tvary. Na rodiče byly tentokrát připraveny jiné úkoly – měli doplnit známé slovní spojení, ale v tom běhu to nebylo vůbec snadné... Tak ještě chvíli přemýšlet v cíli - ne, ne, moc se do toho „dospělákům“ nechtělo. Přičítalo se hooódně trestných minut!

Po velkém boji to nakonec dopadlo po doběhu v Kosofi následovně. V mladší kategorii zvítězila Kačka Janíková. Druhé místo obsadil Riša Šilha a odměnu za třetí místo získal Lukáš Charvát. Ve starší kategorii zvítězila Kristýna Tabačíková, 2. místo si odnesl Marek Styblík a 3. místo získala Kačka Šimková. V nejstarší kategorii běžela jen jedna dvojice, takže vyhráli – bratři Fanda a Jenda Černohorští. Nejmladším účastníkem byl čtyřletý Vojta Tabačík

foto: Valešová

Hurá! Nezabloudili jsme

nechtělo vstávat. Bylo totiž asi 5 stupňů a předpověď počasí nebyla vůbec optimistická. Byly avizovány přeháňky. Organizátoři ale opět měli štěstí a již v 7 hodin svítilo sluníčko, které tak obrazně pomáhalo při trasování závodu.

Trasa byla zase o něco delší. Některá stanoviště byla velice nenápadná a ti, kdo si

milým příznivcům za účast, za příjemnou atmosféru, kterou se společně podařilo vytvořit, a rovněž doufají, že se všichni dobře pobavili a užili si krásný sportovní den se svými blízkými. Všichni, kdo se na uspořádání již sedmého ročníku orientačního závodu podíleli, se již těší příští rok opět na shledanou!

Orientační závod se konal s grantovou podporou MČ Praha 16.

Ilona Valešová a -kh-